

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΣΥΛΛ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗ

(ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ)

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

(Κατά την συνεδρίασιν τῆς 12ης Μαΐου 1905)

ΣΤ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. "Αν κύριοι βουλευτάι, ἐξηγήθημεθα καταστρεπτικοῦ πολέμου κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας καὶ ὁ νικητῆς μᾶς ἐπέβαλλε τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης θὰ εὐδαιολογεῖτο ἡ στάσις τὴν ὅποιαν ἔχει ἡ Βουλὴ, καὶ αἱ συζητήσεις αἱ ὅποιαι διεξάγονται σήμερον ἐν τῷ κοινοβουλίῳ. Μόνον συζητήσεις ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς εἰρήνης ἐπέτρεπε νὰ παριστᾷ ἡ Βουλὴ τοιοῦτον θέαμα. Εἶμαι ἐκ τῶν φρονούντων καὶ ὑποστηρίζοντων ὅτι συζητήσεις ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἐπὶ ζητημάτων οἷον τὸ ἀπασχολῶν ἡμᾶς παντάπασιν δὲν προδοποιεῖ αὐτά. Τὰ πολυμελῆ σωματεῖα ἐν τοῖς ὅποισι ἕκαστος ἔχει καὶ δικαιοῦται νὰ ἔχῃ τὴν γνώμην του, δὲν εἶνε προωρισμένα νὰ διεξάγῃσι διπλωματικὰς διαπραγματεύσεις αἱ ὅποιαι θὰ προσεγγίσωσι εἰς τὴν ποθητὴν λύσιν τὸ ζήτημα τὸ ὅποιον τὰ ἀπασχολεῖ. Ἐν πάσει περιπτώσει ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ εἰσῆλθεν εἰς τὴν συζήτησιν, εἶμαι καὶ ἐγὼ ὑποχρεωμένος νὰ εἴπω τὴν γνώμην μου. Καὶ εἶμαι ἐπίσης τῆς γνώμης ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων ἔδει νὰ προηγηθῶσι οὐχὶ ὡς ὑπεστήριξεν ὁ κ. Παλογεώργης διότι εἶνε ὑποχρεωμένοι οἱ βουλευτάι ν' ἀκολουθοῦν κατὰ γράμμα καὶ κατὰ πῶδας τὴν ἐξενεχθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν γνώμην ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος, διότι προκειμένου περὶ τοιοῦτου ζητήματος, οὐδεὶς ἀναγνωρίζει οὔτε ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναγνωρίζῃ ἀρχηγὸν ἄλλον πλὴν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς πατρίδος, ἀλλὰ διότι αἱ ἀγορεύσεις τῶν ἀρχηγῶν θὰ εἶχον τοῦτο τὸ καλὸν ὅτι θὰ ἔθετον τὰ ζητήματα εἰς τὴν θέσιν των, καὶ οἱ ἕκαστος λαμβάνοντες τὸν λόγον δὲν θὰ ἐξετροχιάζοντο καὶ δυστυχῶς συνέβη εἰς τὴν προκειμένην συζήτησιν. Ἐρῶμεθα τοῦ λόγου ἀπὸ τῆς ἀπαντήσεως τῶν Δυνάμεων, παρενέειραν τὴν ἐνέργειαν τῆς χωροφυλακῆς, κατελήθημεν εἰς ἕνα πόλεμον κατὰ τῆς διπλωματίας, καὶ δὲν ἀπῆλλάγη τῶν βελῶν καὶ οὐδὲ αὐτοὺς ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας. Κατὰ ποῖον συζητήσας τοιαῦτα θὰ ἔχωσι πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ἐπὶ τοῦ ζητήματος δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω. Κατέστησαν ὀληαδῆ ἀντικείμενον, τῆς Πολιτικῆς συζητήσεως ἡ ἀπάντησις τῶν Δυνάμεων, ἡ κατάστασις ἐν ἣ διατελεῖ ὁ πόπος, αὐτὴ αὐτῆ ἡ δημοσιογραφία ἡ παρακολούθησας τὴν ἐξέλιξιν τῆς συζητήσεως, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα τὰ ὅποια ἠκούσαμεν. Πολλοὶ τῶν λαβόντων τὸν λόγον ὑπεστήριξαν ὅτι τὸ πρότερον ζήτημα ἀπὸ τοῦ ὅποιου δὲν εἶνε δυνατόν, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀποκλινῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν λάβῃ ἀπόφασιν στερεὰν καὶ σταθερὰν καὶ νὰ εἴπῃ ὅτι ἐπειδὴ διὰ τῆς τελευταίας ἀνακοινώσεως τῶν Δυνάμεων ἀποκρούεται ἡ ἑνωσις πρέπει νὰ τὴν θεωρήσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀποκλεισμένην καὶ νὰ κατέλθωμεν ὡς καθερώβητῃ ἡ λέξις ἐκ τοῦ προγράμματος τῆς ἐνώσεως ἐπὶ ἄλλου πεδίου.

TINES. Δὲν ὑπεστήριξεν αὐτό.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Καθ' ὅσον ἐγὼ ἀντελήφθην τῶν συζητήσεων δὲν τὸ ἤκουσα ἀπὸ κανένα ῥήτορα αὐτό.
ΕΜΜ. ΓΑΛΗΝΟΣ. Οὔτε τὸ δέχεται κανεὶς.
ΣΤΥΛ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Ἐλέθη καὶ ὑπεστήριξεν ὅτι ὡς Κρήτες ἀπαραλαύτως μέμεν εἰς τὴν ἑνωσιν, ἐν τούτοις καὶ σωματεῖον τὸ ὅποιον πρόκειται νὰ λάβῃ μίαν ἀπόφασιν περὶ τοῦ ἀπασχολούντος αὐτὸ ζήτηματος, δύναται ἐμμέπως νὰ ζητήτῃ ἄλλας μεταρρυθμίσεις αἱ ὅποιαι δὲν ἀποτελοῦσι τὴν ἑνωσιν ἀλλ' ἄλλ' ὅτι προσεγγίζον πρὸς αὐτήν. Ἄλλ' ἀφ' οὗ σεις παραδέχεσθε ὅτι τοιαύτη συζήτησις δὲν ἐγένετο το παραδέχομαι καὶ ἐγὼ.
Ἡ προκήρυξις ἦτις παρὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἀπῆρθῆναι πρὸς τὸν Κρητικὸν Λαὸν δι' οὗς λόγους ἐξηγήσαν ἄλλοι λαβόντες τὸν λόγον πρὸ ἐμοῦ, δὲν μᾶς ὑποχρεοῖ νὰ συνομολογήσωμεν μετὰ τῶν Δυνάμεων καὶ συνοπογράψωμεν συμβόλαιον, ὅτι ἐπειδὴ εἰς τὴν παρούσῃ περιστάσει ἡ ἑνωσις δὲν εἶνε δυνατὴ νὰ κἀνωμεν τοῦτο καὶ ἐκεῖνο ὅπως δι' ἄλλων ὁδῶν ἐπιτύχωμεν τὴν ἑνωσιν. Αἱ Δυνάμεις μᾶς εἶπον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον σκέπτονται, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διατυπώσωμεν γνώμην καὶ ζητήσωμεν ἐκεῖνο ὅπερ ἐπιβάλλει ἡ ἱστορία καὶ ἡ καρδιά μας. Τὰ προεζέχον ζή-

τημα τὸ ἐξαγόμενον ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἀπαντήσεως τῶν Δυνάμεων εἶνε ἡ κατάθεσις τῶν ὄπλων. Ἡ κατάθεσις τῶν ὄπλων εἶνε ὅρος μετὰ τὴν προηγουμένην ἐκπλήρωσιν τοῦ ὅποιου εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ συζητήσωμεν καὶ περὶ τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος καὶ περὶ τῶν ἄλλων μεταρρυθμίσεων τὰς ὅποιας ὑπόσχομαι, καὶ τὰς ὅποιας ἡμεῖς ἐκλαμβάνομεν καὶ προοδοποιήσας τὴν ὁδὸν τῆς ἐνώσεως. Ἄλλ' ἂν δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται εἰς τὴν παρούσαν περιστάσιν νὰ λαμβάνωμεν στάσις ἐγωιστικὴν ἀπέναντι τῶν Δυνάμεων πρὸς τὰς ὅποιας ἔχομεν ὑποχρεώσεις καὶ εἴμεθα εὐγνώμονες διότι συνετέλεσαν ν' ἀποκτήσῃ ἡ πατρίς μας τὸ σημερινὸν καθεστῶς, ἐπιτρέπεται ὅμως ἡμῖν νὰ ἐξετάσωμεν ἂν καὶ κατὰ πόσον εἶνε δικαία τοιαύτη ἀπόφασις τῶν Δυνάμεων ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς ἀπόψεως καὶ ἐκείνης τῶν μεγάλων θυσῶν ἃς ἀπὸ αἰῶνα ὑφίσταμεθα. Οἱ λαβόντες τὸν λόγον δὲν ἠδύναντο νὰ περιστείλωσι τὴν ὁρμὴν τῆς καρδίας των προκειμένου περὶ τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος καὶ νὰ μὴ ὑποστηρίζωσι ὅτι ἡ μόνη λύσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος εἶνε ἡ ἑνωσις. Ἐν τούτοις ὅμως ὅλων τῶν προαληθάντων ἠδύναντο νὰ διαγνώσῃ τὸν φόβον μήπως ἡ ἐνέργεια πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐνώσεως θὰ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀπώλειαν καὶ τὸν κεκτημένον. Ἐνεκα τούτου δύναται τις εἰπεῖν ὅτι μετὰ δέους τινος ἐπιλαμβάνομεθα τοῦ ζητήματος, κρατούμενοι ἐκ τῆς ἰδέας μήπως ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἐνώσεως διὰ παντὸς νομίμου καὶ ἀνόμου μέσου εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις συνετέλεσεν ν' ἀπολέσωμεν καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔχομεν.

ΔΑΣΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ. "Ὅχι ἀνόμως, νομίμως. Ἡμεῖς διαμαρτυρήθημεν ἀπλῶς, φιλητύχως καὶ ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων ἐπεδίωξαν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀποκρίσασιν καὶ ἀποδομιζόμεν πᾶν ἄλλο μέσον.

Γ. ΖΕΡΒΑΚΗΣ. Οἰονόηποτε παράνομον μέσον ἀποδομιζομένη.

ΣΤΥΛ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀντίληψίς μου ἐπὶ τῶν ἀγορεύσεων τῶν προαγορευσάντων, ἀκατασχέτως φερομένων πρὸς ταχύτεραν πραγμάτωσιν τῆς ἐνώσεως καὶ φόβος τὴν ὑπολαβάνει εἰς τὰς ἀγορεύσεις μὴ τῆς τύχῃ ἡ παράκαιρος ἐμμονὴ εἰς τὸ πρόγραμμα αὐτὸ συντρίψῃ καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔχομεν.

ΕΜΜ. ΣΗΡΑΣ. Ἐγὼ δὲν τὸ φρονῶ, ὅτι δύναμεθα νὰ χάσωμεν ὅ,τι ἔχομεν.

ΠΟΛΛΟΙ. Δὲν εἶνε ὀρθόν.
ΣΤΥΛ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Ἐγὼ λέγω τὴν γνώμην μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ εἶπε ἀπαράνομος ἐμμονή.

ΣΤΥΛ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Ἐγὼ λέγω τί διεγνων εἰς τοὺς λόγους τῶν ῥητόρων, οἱ ὅποιοι προηγόρευσαν καὶ δικαιολογῶ τοὺς φόβους, τοὺς ὅποιους ἀποκαλύπτω, λέγω εἰς τοὺς λόγους τῶν προλαβάντων διότι τὸ σημερινὸν καθεστῶς δὲν εἶνε γέννημα τυχαίων περιστάσεων ἀλλ' εἶνε προϊόν ἀγώνων καὶ θυσῶν καὶ ἐνεκα τούτου δὲν ἐφ' ὅσον ἀναγκαία καὶ ἄσμεος συνέπεια αὐτοῦ δὲν εἶνε ἡ ἑνωσις νὰ τὸ ὑποστηρίζωμεν, διότι ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ καθεστώτος ἀμυχτῆι, σημαίνει ἐγκατάλειψιν τῶν ἐκπροσωποῦντων τὸ καθεστῶς καὶ ἀγνωμοσύνην πρὸς τοὺς ἐργάτας αὐτοῦ.

Λ. ΛΙΩΝΑΚΗΣ. Δὲν εἶνε φόβος μήπως χάσωμεν τὸ καθεστῶς; ἀλλὰ τὸν Διοικούντα.

ΣΤΥΛ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Ὅμιλοῦμεν διπλωματικῶς καὶ κοινοβουλευτικῶς. Δὲν μου ἀρέσκει νὰ μεταχειρίζωμαι τὰ ὀνόματα.

Λ. ΛΙΩΝΑΚΗΣ. Μάλιστα μάλιστα. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Λοιπὸν οὐδεμία ἀμφιβολία γεννᾶται περὶ τοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος ἡ βουλὴ ν' ἀπόσχῃ τοῦ προγράμματος αὐτοῦ καὶ νὰ ἀνακαλέσῃ τὰς ἀποφάσεις τὰς ὅποιας προηγουμένως ἔχει λάβῃ. Γεννᾶται ὅμως ἡ ὑποχρέωσις καὶ τὸ δικαίωμα εἰς τὴν βουλὴν νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν καὶ καθ' ὅσον οἱ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν προδεδωμένοι λόγοι, ὅτι αἱ παρούσαι περιστάσεις δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν ἑνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος εἶνε καὶ δικαίον διότι διατρέχομεν τὸν κίνδυνον τὸν ὅποιον δὲν ν' ἀποκρούσωμεν, νὰ τεθῇ τὸ κρητικὸν ζήτημα ἐπὶ τῆς αὐτῆς παραλλήλου, ἐπὶ τῆς ὅποιας ἔ-

χουν τεθῆ καὶ ἐξετάζονται τὰ καθόλου Βαλκανικὰ ζητήματα.
Ὡς προεῖπε καὶ χθὲς ὁ κ. Παλογεώργης ἔκρουσε πρῶτος τὸν κώδωνα τοῦτου κινδύνου. Ἄλλ' ἐὰν παρακολουθῆται τὴν ἱστορίαν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, θὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ἡ διπλωματία ἀντιφάσκει πρὸς αὐτὴν ἐὰν θελήσῃ νὰ συσχετίσῃ τὸ Κρητικὸν ζήτημα πρὸς τὰ καθόλου Βαλκανικὰ ζητήματα. Ἡ Κρήτη συνηγωνίσθη ἐπὶ ἐπιτηρείαν κατὰ τὴν ἐνεργεσίαν τοῦ 1821 μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ὅμως ἀπὸ τὸ πρῶτόκολλον διὰ τοῦ ὅποιου αἱ προστατίδες Δυνάμεις ἀνεγνώρισαν τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐλευθέρου Βασιλείου ἀπεκλείσθη ἡ Κρήτη, διότι ἐθεώρησαν ἀναγκαῖον νὰ ἐξετάσωσι χωριστὰ τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος. Ὅτε κατὰ τὸ 1897 ἡ Ἑλλάς διὰ τὴν πρὸς τὴν Κρήτην ἀγάπην τῆς ἐξήλθε συντετριμμένη ἐνός πολέμου, αἱ Δυνάμεις ἐξήτασαν κεχωρισμένως τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα ἀπὸ τὸ Κρητικὸν καὶ τὴν μὲν Κρήτην ἐπρόκεισαν διὰ τῆς αὐτονομίας, εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα ἐπέβαλλεν ὅρους συνθήκης, συμπεριλαμβανόμενος εἰς τὸν νικητὴν.
Ἄλλὰ καὶ ὅταν ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1866 συνετέλει εἰς τὴν ἐκδίωξιν τῶν Τούρκων ἀπὸ τὴν Σερβίαν, τὸ Κρητικὸν ζήτημα ἔμεινε μεμονωμένον, αἱ δὲ Δυνάμεις ἐξήταζον πάλιν μεμονωμένως τὸ ζήτημα τῆς Σερβίας καὶ εἶχον κλεισθεὶ καὶ τὰ ὅσα καὶ τὰ ὅματα πρὸ τοῦ τετελεσμένου γεγονότος τῆς ἐκδίωξεως τῶν Τούρκων ἀπὸ τὴν Σερβίαν.
Ἄλλ' ὅχι μόνον ἀντιφάσιν παρατηρεῖ τις εἰς τὰς πράξεις τῆς διπλωματίας τὰς σχετιζόμενας πρὸς τὸν Κρητικὸν ὑπόθεσιν ἀλλὰ καὶ ὀπισθοδρομικότητα οὐχὶ τὴν συνήθη. Δὲν εἶνε τὸ πρῶτον τὸ 1897 τὸ ἔτος ἐκεῖνο εἰς τὸ ὅποιον ὑποσχέθησαν εἰς τὴν Κρήτην αὐτονομίαν. Καὶ κατὰ τὸ 1867 ὑποσχέθη ἡ διπλωματία εἰς τὴν Κρήτην ἡγεμονίαν, καὶ ὅμως οἱ Κρήτες τὴν ἀπέκρουσαν, καὶ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας, τοῦ ὅποιου τῶρα τὸ ὄνομα δὲν ἐνθυμοῦμαι, προέτεινε ὅτι ἡ μόνη λύσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος εἶνε ἡ ἑνωσις μετὰ τῆς Ἑλλάδος.
ΠΑΛΟΓΕΩΡΓΗΣ. Καὶ ὅλα αἱ ἄλλαι Μεγάλαι Δυνάμεις, Κύριε Κωστογιάννη, πλὴν τῆς Ἀγγλίας ὀπισθώως.
ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Παρατηρεῖ τις λοιπὸν ὅτι ὅχι μόνον ἀδικούμεθα ἐκ τῆς ἀντιφάσεως τῶν Δυνάμεων ὡς πρὸς τὸ ἐθνικὸν ζήτημα, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ αὐτῆ ἡ διπλωματία τῶν ἀντιφάσκει πρὸς αὐτήν, διότι ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἄλλοτε μᾶς ἔλεγον ὅτι θὰ μᾶς τὰ παράσχῃ καὶ ὅτι εἶνε ὄριμα, αὐτὰ ταῦτα σήμερον τὰ ἀποκρούει.
ΠΑΛΟΓΕΩΡΓΗΣ. Εἰς τὸ 1830 ἡ Κρήτη ἠλευθερώθη, ἀλλὰ κατόπιν ἐγένε ἀνταλλαγὴ μετὰ τὴν Εὐβοίαν.
ΜΑΝΤΑΚΑΣ. Εἰς τὰ 1828 εἶχεν ἐνωθῆ ἡ Κρήτη, ἀλλ' ἀπέμειναν ὅπως, ὅτι μᾶς ἐπόλῃσαν τὸ
ΣΤ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Πρὸς ταχύτεραν πραγμάτωσιν τῆς ποθητῆς ἐνώσεως καὶ πρὸς ἀποσόβησιν τῶν κινδύνων, τοὺς ὅποιοις διατρέχομεν νὰ στερηθῶμεν καὶ τὸ κεκτημένα διὰ τῆς στερήσεως τοῦ ἐκπροσωποῦντος ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν, νομίζω, ὡς ὑπεστήριξε καὶ ὁ κ. Φαρουάκης, ὅτι πρέπει πρὸ παντὸς νὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὸν ὅρον τῆς διακοινώσεως τῆς περιλαμβανούσης τὴν κατάθεσιν τῶν ὄπλων καὶ τὸ ζήτημα τὸ ὅποιον δὲν νὰ μᾶς ἀπασχολῆται ἀπὸ ἀμφοτέρως τὰς ἐπόψεις εἰς τὸ ζήτημα τῆς καταθέσεως αὐτῶν. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπεράσισε καὶ ἀπέστειλε διακηρύξιν πρὸς τὸν λαόν, ἀλλ' ἡ διακηρύξις αὐτὴ καὶ μόνη δὲν εἶνε ἡ δυναμὴν νὰ φέρῃ τὸ εὐχάριστον ἀποτέλεσμα τῆς καταθέσεως τῶν ὄπλων. Διὰ τῆς καταθέσεως τῶν ὄπλων πραγματοῦται ἐκεῖνο τὸ ὅποιον πάντες εὐχονται, δηλαδὴ ἡ ἑνωσις πρῶτον τῶν Κρητῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ κατόπιν ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἐνώσεως. Ἡ Κρήτη μεταβάλλεται εἰς ἕν σῶμα καὶ μίαν ψυχὴν καὶ ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν ζητήσῃ θὰ τὸ ἀπολαύσῃ ταχύτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον. Ἄλλὰ δὲν πρέπει μόνον νὰ περιορισθῶμεν εἰς ἐγγραφα, ἀλλὰ πρέπει τὰς ἐνεργείας ἡμῶν νὰ τὰς κἀνωμεν ἀποτελεσματικῶς.
Α. ΜΑΝΤΑΚΑΣ. Ὁμόνοια χρειάζεται, ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ... καὶ σὺν τῇ ὁμολογίᾳ τὴν ὅποιαν εἰς τὰς ἐκείνοτε συνεδριάσεις ὑποδεικνύει: εἰς ἡμᾶς καὶ ἐπιδεικνύει ὁ σεβαστὸς κ. Μάντακας, πλὴν τῆς ὁμοιοκαταξίας δὲν νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ ἐργασία, ὅπως προεῖπον πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ ὅρου τῆς Διακοινώσεως τῶν Δυνάμεων περὶ τῆς καταθέσεως τῶν ὄπλων.
Πάντες οἱ λαβόντες τὸν λόγον ὑπεστήριξαν καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑποστηρίζωμεν ἄλλως, ὅτι ἀπὸ τὰς ὑπεσχομένας διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς μεταρρυθμίσεις διακρίνομεν μέτρα βίβλικα μεταβολῆς τοῦ καθεστώτος, καὶ τοιαύτης μεταβολῆς, ἡ ὅποια θὰ προσεγγίξῃ ἡμᾶς

πρὸς τὴν ἑνωσιν. Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ δοθῇ ἀλλοῖα ἐρμηνεῖα εἰς ἐγγραφοῦν τὸ ὅποιον πλὴν τῶν ἄλλων θεωρεῖ καθήκον του νὰ ἐξάρῃ καὶ τὸ περιστατικόν, ὅτι αἱ ὑποσχομέναι διοικητικὰ καὶ Οἰκονομικὰ μεταρρυθμίσεις θὰ εἶνε τοιαῦτα ὥστε νὰ ἀποτελοῦσι ἐνδείξιν νέας ἐυμενείας καὶ θὰ ἐπισπᾶσθαι καὶ αὐτὴς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ.
Ἄλλὰ τὰ πράγματα δὲν νὰ ἐξετάζονται καὶ ἀπὸ τὴν ἀντίστροφον ὄψιν καὶ πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ γραφόμενα τοῦ «Βήματος», τῆς Ρώμης τὸ ὅποιον ἠβελήσαμεν διὰ προηγουμένης προτάσεως ἡμῶν νὰ διαφεύσωμεν.
Χ. ΠΑΛΟΓΕΩΡΓΗΣ. Ὅχι νὰ διαφεύσωμεν νὰ διαμαρτυρηθῶμεν.
ΣΤΥΛ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Νὰ διαμαρτυρηθῶμεν διὰ τὰ δημοσιευθέντα.
Γ. ΖΕΡΒΑΚΗΣ...
ΣΤΥΛ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Διότι δὲν ἐκπροσωποῦσι τὴν ἀλήθειαν.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Διάψευσις ἦτο. Καλὰ τὸ εἶπε.
ΣΤΥΛ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν εἶνε ὁ μὴ παραδεχόμενος ὅτι ἡ παράτασις τοῦ σημερινοῦ καθεστώτος ἡ ἀδικαιολόγητος εἶνε ἐκεῖνη ἣτις ἐπήνεγκεν τὴν ἐθνικὴν ἐξέγερσιν, δι' ἣς ἀποτελεσματικώτερον ζητεῖται ἡ ἑνωσις. Ἐν τούτοις ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι φρονοῦσι καὶ ὑποστηρίζουσι ὅτι καὶ μὲν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς δικαίον ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἡμῶν συσχετίζεται καὶ πρὸς τὰ γενικώτερα συμφέροντα τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἔχουσι συμφέρον νὰ μεταβάλλωσι καὶ τὰ πράγματα, ἔχουσι συμφέρον καὶ νὰ παριστᾷ τὰ πράγματα ἀπὸ ἀλλοῖας ἀπόψεως, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ἐκείνης, ἡ ὅποια θὰ εἶνε ποθητὴ πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐὰν πιστεῦσωμεν τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ κ. Τιτόνι πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι πρὸς ἄσιν τῶν ἀσφαρειῶν, αἵτινες ἐγεννήθησαν ἐν Κρήτῃ κατὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ἀριστοτελείας αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἐν τῇ Εὐμενείᾳ τῶν ἠθλῶν νὰ παράσχῃσι διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς μεταρρυθμίσεις. Καὶ τὸ περιορίζω μέχρις αὐτοῦ τοῦ σημείου.
Οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ δὲν εἴμεθα κύριοι προκειμένου περὶ τῆς Οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ τόπου. Αἱ Δυνάμεις ἀσκούσιν ἔλεγχον δημοσίων προσόδων προκειμένου περὶ τῶν Τελωνειακῶν ὀσμών.
Θ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ. Μόνον 3/10.
ΣΤ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Δυνάμεθα νὰ μεταβάλλωμεν τὸν Τελωνειακὸν νόμον;
Θ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ. Ὅχι.
Χ. ΠΑΛΟΓΕΩΡΓΗΣ. Εἶνε αἱ Capitulations.
ΣΤ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Ἀκριβῶς αὐτὸ λέγω. Ἐφ' ὅσον κωλυόμεθα ἀπὸ τὰς Capitulations ν' αὐξήσωμεν τὰς Δημοσίας προσόδους αἱ δὲ Δυνάμεις συντελέσωσι εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν προσόδων διὰ τῆς μετατροπῆς τῶν συνθηκῶν, βεβαίως ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ἀπὸ τῆς ὅποιας ἐξετάζουσι τὸ ζήτημα αὐτὸ, ἔχομεν ὑποχρεώσιν νὰ εὐγνωμοσύνωμεν αὐτὰς διὰ τὴν ἐνδείξιν αὐτῆν τῆς ἐυμενείας των.
Εἶνε λοιπὸν κίνδυνος καὶ αὐτὸς τὸν ὅποιον πρέπει νὰ ἔχομεν ὑπ' ὄψιν καὶ ν' ἀποκρούσωμεν καὶ πρὸς ἀποκρούσιν εἶνε τὸ μόνον συντελεστικὸν ἡ συνένωσις ἀπάντων τῶν Κρητῶν εἰς ἕν σῶμα διὰ τῆς καταθέσεως τῶν ὄπλων, ἀφ' οὗ τὰ 3/4 τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ φρονοῦσιν ὅτι ὅπλα δὲν χρειάζονται.
Χ. ΠΑΛΟΓΕΩΡΓΗΣ. Τὰ 9/10 τὸ φρονοῦσιν.
ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Ἐὰν κάμω λάθος εἰς τὴν ἀριθμητικὴν δὲν πειράζει. Ἀρκεῖ ὅτι ὑπάρχοσι καὶ οἱ φρονούντες ὅτι χρειάζονται τὰ ὅπλα. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἡ πλειονότης φρονεῖ ὅτι μᾶλλον βλάβη δύναται νὰ γίνῃ διὰ τῶν ὄπλων, πρέπει νὰ συνεργασθῶμεν πάντες καὶ πρὸς ἀποσόβησιν τῶν κινδύνων αὐτῶν οἵτινες δύναται νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκ τῆς ψυχρᾶς μελέτης τῆς προκηρύξεως τῶν προξένων τῶν Δυνάμεων.
Α. ΜΑΝΤΑΚΑΣ. Μιὰ γνώμη νὰ ὑπάρχῃ καὶ τότε νὰ ἰδῆτε πῶς θὰ ὑπάγῃ καλὰ ἀλλ' ἐὰν ἔχομεν κόμματα, εἴμεθα χαμένοι ἄνθρωποι. Νὰ τὸ σκεφθῶμεν νὰ βαδίσωμεν σύμφωνοι, εἰ δὲ μὴ εἴμεθα χαμένοι. Νὰ ἔχωμεν μιὰ ψυχὴ καὶ μιὰ καρδιά. Ζητοῦμεν τὴν ἑνωσιν καὶ θὰ τὴν λάβωμεν. Νὰ τὸ ἰδεῖτε.
ΣΤ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Μεταξὺ τῶν φαρμάκων, τὰ ὅποια προεβλήθησαν πρὸς ἄσιν τῶν δυσχεραίων αἱ ὅποια παρομαρτοῦσιν εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν εἶνε καὶ ἡ πρότασις τῆς συγκλήσεως συνελεύσεως, ἡ ὅποια πραγματικῶς ἀπέδειξε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ἀποτελούντων τὸ κόμμα τῶν ἀνεξαρτήτων, ἀφ' οὗ οἱ ὀπαδοὶ δὲν ἠθέλησαν ἐν τούτῳ ν' ἀκολουθήσωσι τὸν ἀρχηγόν, ὅστις ἄλλως κατὰ τὴν ἰδέαν μου ἐπαξίως ἐκπροσωπεῖ τὸ κόμμα τῶν ἀνεξαρτήτων (Ἰαρότης).
Ἡ πρότασις τῆς συγκλήσεως Συνελεύσεως ὑπεστήριχθη ὡς ἀποτελοῦσα λέγει, τὴν λεω-

φόρον διά της οποίας θα εισέλθωσι και οι εις τα όρη περιπλανώμενοι και ούτως οι Κρήτες ήνωμένοι θα κατορθώσωμεν να καταστήσωμεν πράγματι τας εθνικας έπιπέδας.

Αλλά δεν πρόκειται περί λεωφόρων, διότι εάν ό μόνος σκοπός της υποβολής της προτάσεως είτε να συντελέσωμεν εις τόν να εξαγάγωμεν από τόν άδιέξοδον και τούς έν Θερίσσω πατριώτας ήμών έχομεν πλείστα άλλα μέσα, τά όποια δέν να χρησιμοποιήσωμεν χωρίς να κινδυνεύωμεν να πιστευθή εις βίβρος μας ότι δέν σοβαρευόμεθα εις εποχην δηλαδή καθ' ήν άν οικία ήμών κείνεται, ήμεις να τραγουδωμεν περί τού τρόπου καθ' όν θα διαρρυθμίσωμεν τά τών έσωτερικών κύτων κατά τόν μάλλον πολυτελή τρόπον, διότι ή μεταβολή τού πολιτεύματος δέν ένε έποτε άλλο παρά μία πλυτέλεια, την όποιαν θέλομεν να εισαγάγωμεν έν τώ τόπω ήμών.

Πρωτήθη ό άξιώσιμος κ. Πωλογεωργής και άν μετά την ψήφισιν της προτάσεως περί συνελύσεως οι έν Θερίσσω επιμένωσι και έξακολουθήσωσι κρατούντες τά όπλα, τί θα κάωμεν; — άπήντησεν ότι τότε θα νήσωμεν τας χείρας και θα είπωμεν ότι σεις είσθε άφορμή τού κακού όπερ έγενήθη και θα γεννηθή να όψεσθε! Αλλά νομίζω ότι προκειμένου περί της σωτηρίας ενός τόπου δέν πρέπει να νήσωμεν τας χείρας, άλλα πάντες πρέπει να έξαντλώμεν όλα τά επιχειρήματα και όλας τας δυνάμεις όπως άποσβεσθή τόν κακόν.

ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ. Είναι τόν τελευταίον φάρμακον αυτό, κ. Κωστογιάννη.

ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Όταν γίνη τόν κακόν είναι άδιάφορον ποίος τόν έκάλει. Προκειμένου να γίνη έν κακόν, προκειμένου να καταστραφή έκείνο τόν όποιον διά τώων άγώνων, και τώων θυσιών άπεκτησάμεν, είναι άδιάφορον εις έμε ποίος είναι ή άφορμή τού κακού. Τόν καθήκον ήμών είναι να συντελέσωμεν προς άρσιν τού κακού, και δέν συντελούμεν διά της προτάσεως περί συγχλήσεως Συνελεύσεως.

Αλλά λέγουσιν οι ύποστηρικται της προτάσεως περί συνελύσεως ότι αι Δυνάμεις ύποσχοονται Διοικητικας και Οικονομικας μεταρρυθμίσεις, τας οποίας ήμεις παραδεχόμεθα ως προοδοποιούσας την όδόν της Ένωσεως και επομένως ή Βουλή είναι άναρμόδια διά να έπιληφθή και συζητήη τόν ζήτημα τούτο.

Αλλ' εάν αι πολυθρήνητοι πλέον καταστούσι διοικητικά και Οικονομικά αυτά μεταρρυθμίσεις προσεγγίσουσιν ήμεις προς την Ένωσιν, νομίζω ότι δέν είναι άνάγκη να υποβαλλώμεθα εις τόν κόπον συγχλήσεως Συνελεύσεως, διότι νομίζω ότι ούδεις ό άρνούμενος ότι θα γίνωσιν άποδεκται και θα χαριετισθούν μετά χάριτος και επομένως δέν είναι άνάγκη να περιστατάται Συνελεύσεις, ή όποια να σκεφθή περί τών προποιοτήτων, ατινες τυχόν δέν να έπιτευχώσιν όσιν άλλων δέν άποδεχόμεθα τας μεταρρυθμίσεις. Αι Δυνάμεις άνέλαβον την κηδεμονίαν ήμών. Παραδεχόμεθα χάρις της Ευγένειας τών λαών τούς όποιους εκπροσωπούν, ότι δέν είναι δυνατόν να μάς άφείρισιν έκ τών κερκτημένων, άλλα πάν ό, τί θά μάς δώσωσι θα συντελή εις την πρόοδον τού τόπου από εθνικης απόψεως, επομένως δέν είναι άνάγκη πληρηξούσιν, ό όποιος θα παριστάται κατά την σύνταξιν της πράξεως έκείνης, ή όποια θα συντελεί εις την πρόοδον τού Έθνικου ήμών ζήτηματος.

Τότε μόνον θα εδικαιολογητό πρότασις περί συγχλήσεως έθνοσυνελεύσεως, άν πάντας μάς φωνή ύπεστήριζον ότι υπό τας Διοικητικας και Οικονομικας μεταρρυθμίσεις διεβλήπτεμεν μειώσιν τών δικαιωμάτων της Αυτόνομίας και έν τωιαύτη περιπτώσει ή παρούσα Βουλή είναι άναρμόδια να συντελέση εις την μείωσιν τών δικαιωμάτων της αυτόνομίας, και επομένως θα προσκαλέσωμεν έθνοσυνελεύσιν την μόνην άρμόδιαν να άποφαινή περί τούτου. Αλλ' ούδεις έξ ήμών ύπεστήριζεν ότι τωιαύτη είναι ή έννοια της ρήτρας της άπαντήσεως.

ΔΑΣΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ. Αυτοί οι φόβοι εξέλιπον κατά τόν κ. Δημηγιάνην.

ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Όστε έν τωιαύτη περιπτώσει συζήτησις περί οικονομικών και Διοικητικών μεταρρυθμίσεων είναι οικιαμαχία.

TINES. Ίσως, Ίσως.

ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Είπον λοιπόν ότι δέν πρέπει να νήσωμεν τας χείρας, και να άφώσωμεν την εύθνην εις εκείνους οι όποιοι δέν θα θέλουν να εισέλθουν διά της Λεωφόρου της Συνελεύσεως εις τά Χανιά άλλ' έχομεν να θήκον και ύπερχώσιν πάντες να έργασθώμεν προς άρσιν αυτής της καταστάσεως, και τότε μόνον θα έπέλθη ριζική θεραπεία τού κακού διότι δέν έπιτερείται εις ούδεμίαν περίστασιν να πραγματοποιηθή ή άπειλή ότι άν εύρεθώσιν τινές όστινες θα παρακούσωσιν εις την φωνήν τών εύεργετιών Δυνάμεων, θα έπιβληθή εις αυτούς ή θέλησις τών Δυνάμεων διά τών όπλων. Ημεις οι Κρήτες όφείλωμεν να φροντίσωμεν ώστε να μή χρησιμοποιήσωμεν την δύ-

ναμην την όποιαν κέρηται αι Δυνάμεις προς καθήσυχασιν τού τόπου διότι οιάδήποτε θεραπεία τού κακού και άν γίνη έφ όσον έπέλθη διά της βίας θα είναι προσωρινή. Τότε θα είναι ριζική όταν θα έπέλθη διά τού τόπου Έκ της άποστολής προς τόν λαόν άνακοινώσεως, και έκ της εξηγήσεως ή όποια έδόθη εις αυτούς υπό της Βουλής παραδέχονται πάντες ότι άκλόνητοι και άπαρασάλευτοι έμμένοντες εις τόν προηγούμενα ψήφισματα της ένωσης.

Ός είπον προηγούμενως προσκαλούμεν τούς φέροντα τά όπλα να τά καταθέσωσι, άλλ' αυτή και μόνη ή πρόσκλησις δέν θα συντελέση εις την κατάθεσιν, έν περιπτώσει δέ καθ' ήν δέν συντελεί εις την καθήσυχασιν, δέν παραλείποντες τας μικροφιλοτιμίας να λάβωμεν ριζικώτερα και άποτελεσματικώτερα μέτρα και έχω πεποθήσιν ότι θα πεισθώσι και αυτοί ότι είναι καιρός να συνεννοηώμεν περί τών μέτρων τά όποια θα λάβωμεν διά την εθνικην άποκατάστασιν.

ΣΕΙΡΑΔΑΚΗΣ. Διά τών επανειλημμένων αυτών προσκλήσεων δέν σας φαίνεται ότι έλλαμβάνομεν τούς άνδρας, εκείνους τούς όποιους και έγω έκτιμώ και πώς άλλος ή ως μαινωμένους ή θλάκας μή δυναμένους να ένοήσωσιν επί τέλους τόν συμφέρον της πατρίδος και τούς κινδύνους αυτής; ή ως άφιλοπάτριδες; Δέν σας φαίνονται όλίγον έξευτελιστικά δι' αυτούς αι προσκλήσεις αυτά.

ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Έκείνο τόν όποιον ύποστηρίζω έγω κ. Σεираδάκη, είναι ότι δέν πρέπει ή βουλή να άναλάβη τά καθήκοντα τού Πιλάτου, ό όποιος προκειμένου να σταυρωθή ό Χριστός είπεν: είμαι άθώος από τού αίματος τού όποιόν θα χυθή και ως θνητοί οι αίτιοι, ως μεταβληθώμεν ήμεις εις Αριστείδας και έκείνοι εις Θεμιστοκλείς και ως θέσωμεν όλα τά μέσα και τας φιλοτιμίας υπό την πλάκα.

ΠΩΛΟΓΕΩΡΓΗΣ. Τόν ζήτημα είναι τώσον μέγα ώστε προσωπικαι φιλοτιμιαί δέν ύπάρχουν.

ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Έφ' όσον λοιπόν δέν ύπάρχουν πρέπει να προβώμεν εις έργα. Έργον είναι μετά την διακήρυξιν αυτήν να σχηματισώμεν μίαν έπιτροπήν ή όποια γιά συννοήθη μετά τών έν Θερίσσω και ν' άναπτυχθούν οι λόγοι ών ένεκα προήλθεν εις την βουλή ή άπόφασις της καταθέσεως τών όπλων. Και άφ' ου παραδεχόμεθα πάντες ότι οι έν Θερίσσω είναι και πατριώται και εύφρονες, πρέπει να παραδεχθώμεν ότι τά λογικά αυτά πράγματα, τά άνεπίδεκτα άμφιλογίας θα τά παραδεχθώσιν και αυτοί; διότι έν ή περιπτώσει δέν έπέλθη αυτή ή προτεινόμενη λύσις, και δέν έπέλθη συνεννόησις, ήμεις θα ψήφισωμεν την άναθεώρησιν τού Συντάγματος, έτσι δέν είναι; Αλλά και αυτοί οι όιοι έχομεν συζητήσει συντακτικην Συνέλευσιν και καθ' έκάστην πηγαίνον έκεί οι πληρηξούσιν.

ΔΑΣΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ. Καλούν τόν Κρητικόν λαόν και όσοι είναι Βενιζελικοί θα πάν τά έννεα δέκατα δέν πάν.

ΛΙΩΝΑΚΗΣ. Δέν έκάλεισιν τόν Κρητικόν λαόν, έκάλεισιν τούς φίλους των. Έπομένως δέν είναι συνέλευσις οπωσδήποτε και άν είναι συγκεκροτημένη.

ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Αλλά γνωστόν είναι πώς γίνονται οι πυρηνες τών επαναστατικών σωμάτων, και πώς κατοπιν έξαπλούνται.

Α. ΛΙΩΝΑΚΗΣ. Τόν παρελθόν δέν ήμπορεί σήμερον να χρησιμεύση προς σύγκρισιν με τόν παρόν.

Μ. ΚΟΥΡΗΣ. Αυτοί συνεννοούνται με τούς Πρόξένους δι' επιστολών.

ΣΤ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ. Αλλά διά της προτάσεως περί συγχλήσεως έθνοσυνελεύσεως πλήν τού ότι δέν είμεθα έτοιμοι να συζητήσωμεν περί τού άν συμφέρη ή μεταβολή τού καθεστώτος, συμβαίνει έκείνο τόν όποιον ήθελαν τινές ν' άποφύγωμεν, δηλαδή ή αυτοκτοκτονία της Βουλής, και έν τωιαύτη περιπτώσει έκείνοι οι όποιοι θα θέλησουν να συνεννοηθούν μεθ' ήμών περί τών άφορώντων ήμεις ζήτημάτων δέν θα εύρουν τούς ανθρώπους μεθ' ών θα δύνανται να συνεννοηθώσι. Αλλ' όταν προβώμεν εις τόν διάβημα τόν όποιον έπράτεινα και σύν αυτώ παραγγελλή υπό της Βουλής ό Σύμβουλος τών έσωτερικών όπως συνεννοήσωμεν μετά τού άρχηγού της χωροφυλακης έγκαταστήση την Χωροφυλακήν εις τούς σταθμούς έκείνους εις τούς όποιους δέν ύπάρχει κίνδυνος έμφυλου πολέμου, θα φανή ότι ήρχισάμεν να έργαζώμεθα, και ότι ήρχισε να κινήται ή δυσκίνητος καταστάσα μηχανή. Δέν είναι πολύ διά την χωροφυλακήν να άναλάβη την προστασίαν της ζωής και της περιουσίας τών ανθρώπων έκείνων, όστινες τών πάντων στερούμενοι και μή έχοντες οδούς να βαδίσωσι όπως πωλήσωσι τά προϊόντα των φορολογούνται διά να συντηρήσωσι την χωροφυλακήν.

Συμπεραίνον ύποστηρίζω την πρότασιν τού κ. Φαρουδάκη, όπως δυναμένην να συντελέση εις άρσιν τών παρούσων περιστάσεων έν ή δέ

περιπτώσει τόν φάρμακον τόν προτεινόμενον δέν τελεσφορήσει πρέπει πάλιν να σκεφθώμεν, άφ' ου έν πρόκειται ν' αυτοκτονήσωμεν διά της συγχλήσεως Έθνοσυνελεύσεως, να σκεφθώμεν κατά την διακεπήν τών εργασιών της Βουλής πώσαν όδόν πρέπει ν' ακολουθήσωμεν. Τότε και ή πάροδος τών ήμερών θα ρίψη περισσώτερον φώς εις την ύπόθεσιν μας, και ίσως φητιχόμενοι περισσώτερον προσέλωμεν εις τόν κοινούβουλον όπως λάβωμεν την άπόφασιν ή όποια συνάδει προς τόν κρίσιμον των περιστάσεων τας οποίας διατρέχουμεν.

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ

Άρτεμίου Νικολακάκη κατοίκου Χανίων Κατά

Χρήστου Κουρασμαμένης έργολάβου κατοίκου Χαλέπας και Γεωρ. Κ. Κουντάκη κατοίκου ώσαύτως και ήδη άγγώστω διαμονής.

Ενώπιον

Τού επί τού πλειστηριασμού ύπαλλήλου Συμβολαιογράφου Χανίων Ιωάννου Κ. Βολβεράκη.

Ο Ιωάννης Ν. Αλνδράκης Έλληνοιδώσ καλος κάτοικος Χαλέπας, διά τού από 3 Απριλλίου 1905 προγράμματός του, έχθετει ως άναγκαστικόν πλειστηριασμόν ως δανειστής τών ειρημένων όφειλέτων τόν έξής κτήμα κείμενον έν τή κτηματική περιφέρεια της κωμοπόλεως Χαλέπας τού Δήμου Χανίων έν τή θέσει «πλακούρες» μίαν ήμισιστον οίκιαν με την γην της έκ μέτρων 215 συνουρευμένη με οικόπεδον Άγγλικής Γεωργιακής έκ δύο μερών, Νικολ. Νηκιφοράκη και όρόμον.

Επειδή έκ τών άνωτέρω όφειλέτων παρά μέν τού πρώτου χρεώστου Κουρασμαμένης έχω λαμβάνειν δρ. 278,45 δυνάμει της από 8 Σεπτεμβρίου 1904 ιδιωτικής άποδείξεως της ύπογραφής και ύποχρεώσεως αυτού, δι' ήν άπαιτήσιν μου έχω έγχείρει ενώπιον τού Ειρηνοδικείου Χανίων την από 17 Δεκεμβρίου 1904 άγωγήν μου διατελούσαν έκκρεμή και δυνάμει ταύτης και τού ειρημένου έγγραφου ένεγγραφα νομίμως προσημείωσιν επί τού μεριδίου τού όφειλέτου μου τούτου της έκπλειστηριαζόμενης οίκιας πρξά δέ τού έτέρου τών όφειλέτων Γεωρ. Κ. Κουντάκη, δυνάμει της ύπ' αριθ. 707 τού 1903 άποφάσεως τού Ειρηνοδικείου Χανίων δρ. 307,45, τούς από 30 Ιουλίου 1903 τόκους μέχρι σήμερον δρ. 50,64 και έπίδικαζόμενα έξόσα δρ. 23 ήτοι έν δλω δρ. 381, 9/100 πρξά άσφάλειαν τών όποιων ύπάχει πρώτη προσημείωσις έν τοις βιβλίοις τών ύποθηκών τού Δήμου Χανίων, επί τού μεριδίου τού όφειλέτου μου τούτου ήτοι επί τού έτέρου ήμισίως της πλειστηριαζόμενης οίκιας.

Διά ταύτα

Αναγγέλλομαι εις τόν πλειστηριασμόν τού ειρημένου ακινήτου διά τας άνωτέρω άπαιτήσεις μου, τών νομίμων τόκων αυτών μέχρι έξοφλήσεως και τών δαπανών μου.

Αίτούμαι

Όπως κατά ταχθά επί μέν τού μεριδίου τού χρεώστου Κουρασμαμένης δεύτερος ένοπόθηκας δανειστής επί τού έκπλειστηριασματος, διά την καθ' αυτού άπαιτήσιν μου μετά τών τόκων και έξόδων, επί δέ τού μεριδίου τού Γεωρ. Κ. Κουντάκη πρώτος προνομιοούχος ένοπόθηκας δανειστής, επί τού ήμισίως τού έκπλειστηριασματος διά την ως ειρητε άπαιτήσιν μου τούς τόκους και έξόσα και δόθη εις έμε κατά πρότίμησιν παντός άλλου τού ποσόν της όφειλής τού Γεωργίου Κ. Κουντάκη μετά τών τόκων τών έξόδων και έκ τού ύπολοίπου τού έκπλειστηριασματος τόν ποσόν της όφειλής τού Χρήστου Κουρασμαμένης κατά την τάξιν της ύποθήκης μου.

Επιφυλάττομαι παντός δικαιώματός μου κατά τών άξιώσεων τών τυχόν άναγγελησόμενων πιστωτών.

Διορίζω άντίκλητόν μου τόν έν Χανίους και τοικούντα δικηγόρον Ίωσφ. Λεκανιδήν.

Χανιά 31 Μαΐου 1905

Ο Πληρηξούσιος τού άναγγελλόμενου και ό άναγγελλόμενος

Α. Νικολακάκης

Ι. Λεκανιδής

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ Γεωργίου Ίηλ. Καλλιγιαννάκη κατοίκου Χαλέπας.

Κ α τ ά

Δημητρίου Γ. Πενταράκη κατοίκου Νέας Χώρας.

Επειδή ό ρηθείς όφειλέτης μου καιτοι έπετάγη διά τών έξής δύο έπιταγών μου 1) της από 23 Φεβρουαρίου 1905 δι' ής έπέταξα τούτον όπως δυνάμει τού ύπ' αριθ. 4274 της 7 Φεβρουαρίου 1902 έκτελεστού συμβολαίου τού Συμβολαιογράφου Χανίων Ιωάννου Κονταδάκη μοι πληρώση διά κεφάλαιον τόκους ύπερμερίας και έξόσα έν δλω δρχ. 470, 10 και 2) της από 23 Φεβρουαρίου 1905 έπι-

ταγής μου επίσης δι' ής έπέταξα αυτόν ένα δυνάμει τού ύπ' αριθ. 8864 της 7 Ιανουαρίου 1904 έκτελεστού συμβολαίου τού αυτού συμβολαιογράφου Ιωάν. Κονταδάκη μοι πληρώση διά κεφάλαιον τόκους και έξόσα δρχ. 364, 60. Ούτω δυνάμει τών δύο έπιταγών μου κοινοποιηθεισών αυτών νομίμως και κατατεθέντων τών έπιδοτηρίων αυτών μετά τών άνω έκτελεστών δικαιογράφων μου παρά τω διά τών έπιταγών μου τούτων διορισθέντι ύπαλλήλω τού πλειστηριασμού συμβολαιογράφου Χανίων Ίωάννη Βολβεράκη έπέταξη ό όφειλέτης μου ούτος να μοι πληρώση έντός της νομίμου προθεσμίας έν δλω δρχ. 834, 70.

Επειδή δέν μοι έπλήρωσε ταύτας καιτοι παρήλθεν άπρακτος ή νόμιμος προθεσμια.

Διά ταύτα

Πρός έίσπραξιν τού άνω ποσού τών 834, 70 δρχ. τών τόκων των και έξόδων από της 23 Φεβρουαρίου 1905 και έξής έκτίθημι εις δημοσίον άναγκαστικόν πλειστηριασμόν τά έξής ένοπόθηκά μοι ακίνητα κτήματα αυτού κείμενα έν τή συνοικία Νέα Χώρα Χανίων ήτοι 1) έν νεόδητον μαγαζέιον κεραμοσκεπές με την είσοδον μεθ' ενός φρέατος και αλλην τού μέχρι τού φρέατος και τούτου συμπεριλαμβανόμενον συνουρευμένο γύρωθεν με την κάτω περιγραφομένην οίκιαν τού όφειλέτου (ήτις είναι οικοδομημένη επί μέρους τού οικόπεδου τού υπό τού άνω όφειλέτου τεθέντος με ύποθήκη δυνάμει τού άνω ύπ' αριθ. 4271 συμβολαίου και τόν όποιον μέρος τού οικόπεδου δέν συμπεριλαμβάνεται έν τή περιγραφή τού ως άνω πωλουμένου μαγαζέιου) με οίκιαν Έμμ. Πετράκη Άγιαμαρινίτου και έκ δύο μερών με όρόμον και ούτινες μαγαζέιον μετά τού έξωθεν αυτού φρέατος όριζω πρώτην προσφοράν δρχ. 350. 2ον) μίαν οίκιαν κειμένην παραπλεύρως και όλίγον ύπίσθεν τού άνω μαγαζέιου με την είσοδον και αλλην της την ύπ' αυτής κατεχομένην γην άρχομένην από τού φρέατος και έντευθεν άπαρτιζομένην ίσογειως έξ ενός δωματίου και άνωθεν δύο δωματίων συνουρευμένην γύρωθεν με τόν άνω μαγαζέιον με οίκιαν Έμμ. Πετράκη Άγιαμαρινίτου και όρόμον και ής πρώτην προσφοράν όριζω δρχ. 300.

Ο πλειστηριασμός τών κτημάτων τούτων γνήσεται την 19 Ιουνίου 1905 ήμέραν Κυριακήν ένόμιον τού Συμβολαιογράφου Χανίων Ιωάννου Βολβεράκη ή τού νομίμου άναπληρωτού του έν τή πλατεία Σανδριανίου της πόλεως Χανίων και εις τόπον συνήθη των δημοπρασιών άρξεται δέ τή 10 π. μ. ώραν.

Αρμόδιος δικαστικός κλητήρ ένεργήστω πάντα τά υπό της Πολ. Δικονομίας όριζόμενα και δημοσιευθήτω τόν παρόν διά τινος έγγχωρίου έφημεριδος.

Έν Χανίους τή 2 Ιουνίου 1905 Ο Πληρεξ. Δικηγόρος τού Γεωργίου Ίηλ. Καλλιγιαννάκη.

Χαρ. Πλουμιδάκης

Την θαυματουργούσαν ΟΛΟΝΤΟΚΟΝΙΝ, τόν ΕΛΙΞΗΡΙΟΝ και την άρίστην ΚΟΛΩΝΙΑΝ ΛΟΥΓΙΑΚΗ εύρίσκετε εις τόν επί της όδου Ποτιε Κουρείου Ιωσήφ Μ. Δουγιάκη όριθ. 36.

ΕΙΣ ΤΟΥ ΦΩΚΑ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ Με 1.50 ένα Κανονέ! Μεγάλη συλλογή φαντασιών και άλλων ειδών. ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ Α. ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗ (πλατεία Σανδριανίου)

Τά γλυκά και τά διάφορα είδη της Ζαχαροπλαστικής μόνον έκεί αντιπροσωπεύονται έπαξίως.

Εκτός τού ότι είναι τόν κέντρον της καλύτερας κοινωνίας μας, δύναται έν πάτη στιγμή να καλλύνη οίανδήποτε έορτήν, ολον δήποτε γεύμα με τά ευρωπαϊκής τέχνης γλυκισματά του, μοναδικά διά την πόλιν μας.

Δέχεται παραγγελίας διά γάμου, άρραθώνας βαπτίσεις και άλλας έορτάς. Ταχύτης και καθαριότης είναι τά διακριτικώτερα σημεία τού Ζαχαροπλαστέιου Χαλκιαδάκη.

Τύποις «Προύδου» — Χανιά